

Magyarország Alkotmánybírósága részére

Tárgy: Panasz kiegészítése IV/2275-1/2022.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	11 / 2275-1 / 2022
Érkezett:	2022 NOV 22. e-mail
Példány:	1
Melléklet:	0 db
Kezelőiroda:	lu

Alulírott [REDACTED] z Alkotmánybíróság (továbbiakban AB) IV/2275-1/2022 számú eljárásban az alábbi, alkotmányjogi indokolással egészítem ki a tárgyban jelzett panaszomat, az eredeti beadvánnyal egységet képezve. Jelen pontban rámutatok, hogy a hiánypótlásra felhívó iratuk 2. oldal első bekezdésében, a benyújtott alap-panaszomban nem szereplő, jelen ügytől teljesen eltérő döntések -3058/2016. sz. (III.22.) AB végzés, 34/2014. (XI.14.) sz. AB határozat- vonatkozásában kért tőlem alkotmányjogi szempontú indokolást a Tisztelt Alkotmánybíróság, melynek nyilvánvaló módon nem tud eleget tenni indítványozó. Ennek megfelelően a felhívás ezen részét indítványozó figyelmen kívül hagyja.

Az alkotmányjogi szempontú indokolás a korábbi panasz szövegezését követően kerül rögzítésre jelen beadványban.

Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27. § alapján a Fővárosi Törvényszék 56.Pkf.632.131/2022/3. számú ítéletével szemben az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék 56.Pkf.632.131/2022/3. számú, 2022. június 14-én kelt, 2022. július 6. napján átvett, határozatának alaptörvény-ellenességét, és azt az Abtv. 43. §-ának megfelelően semmisítse meg.

1. Az indítvány benyújtásának követelményei

1.1.) Tényállás ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Fogvatartottként 2016. május 27-től 2018. október 24. napjáig fővárosi, majd ezt követően 2018. november 26-ig váci büntetés-végrehajtási (BV) intézetben tartózkodtam, mely tartózkodás során írásbeli panasszal éltem az elhelyezés körülményei miatt. A panaszom nevelőtisztnak benyújtása alkalmával több fogvatartottal voltam egy zárkában. A szabadulásomat követően törvényes határidőn belül a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (Bv.tv.) szerinti kártalanítás iránti kérelmet nyújtottam be a Váci Fegyház és Börtön felé. A két érintett BV intézet elismerte, hogy a fogvatartásom körülményei ellentétesek voltak a

vonatkozó jogszabályokkal, magyarán több ismérv alapján is megvalósult az embertelen fogvatartás a részükről. A kérelmem elutasításra került Budapest Környéki Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportjának (továbbiakban: BV Csoport) 12.Bv.1114/2019/5. számú döntésével azon indoklással, hogy a BV nyilvántartásba nem került bejegyzésre fogvatartotti panaszom. Az elsőfokú döntéssel szemben fellebbezéssel éltem, melyben több bizonyítási indítványt terjesztettem elő, kifejezetten kérelmezve a bizonyítási eljárás lefolytatását, mert egyéb okirati bizonyíték nem állhatott rendelkezésemre volt fogvatartottként. Fellebbezésem a másodfokú bíróság 5.Bpkf.1123/2019. számú végzésével utasította el bizonyítás és ezáltal tárgyalás megtartása nélkül, mellyel szemben további jogorvoslatnak nincs helye a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 615. § (1) bekezdése szerint.

Ezt követően az Alkotmánybírósághoz (AB) fordultam az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdésében foglalt kényszer, embertelen bánásmód tilalmára, továbbá a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jogra, ezen belül is a fegyverek egyenlőségének elvére hivatkozva. Az AB a 2021. október 26. napján kelt, 2021. november 22. napján kézbesített IV/172/2020. számú döntésével panaszomat visszautasította.

Az embertelen fogvatartási körülmények miatt nem kaptam kártalanítást a Magyar Államtól, annak ellenére, hogy a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága esetemben az elhelyezés túlsúlyfoltosságát elismerte el 133 napig fennállóan.

Az AB IV/172/2020. számú döntésének átvételét követően haladéktalanul polgári peres eljárást indítottam a Pesti Központi Kerületi Bíróságon (továbbiakban: PKKB) a **Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:564. §, 6:519. § és a büntetések, az intézkedések egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (Bv.tv.) szabadulás időpontjában hatályos 10/A. §** alapján.

A PKKB 16.P.85.656/2022/2.végzés arra hivatkozva utasította el kereseti kérelmemet, hogy kártalanítási igényemet jogvesztő határidőn túl terjesztettem elő a 10/A. § alapján.

Az I. fokú bíróság teljes egészében figyelmen kívül hagyta, hogy a keresetet a Ptk. 6:564. §, 6:519. § alapján terjesztettem elő, rámutatva arra is, hogy jogi képviselő nélkül eljáró fél voltam.

A panasszal támadott jogerős döntés a fellebbezésemben a **Ptk. 6:564. §, 6:519. § szakaszaira történő** hivatkozást teljes egészében ignorálta, **indokolás nélkül** hagyva azt és megállapította az igény jogvesztését. **A II. fokú bíróság arra is hivatkozott, hogy a BV**

Csoport jogvesztő határidőn túl húzódó eljárásának e per szempontjából nem volt jelentősége.

ezzel akként foglalta állást, hogy ugyanazon jog –bv kártalanítás- érvényesítése érdekében teljesen elfogadható, hogy párhuzamosan két bírósági eljárás folyjon.

A Fővárosi Törvényszék 56.Pkf.632.131/2022/3. számú jogerős végzésével szemben további fellebbezésnek nincs helye, indítványozó a jogorvoslati lehetőségét kimerítette.

1.2.) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A sérelmezett döntést 2022. július 7. napján vettem át, melyre figyelemmel az alkotmányjogi panasz benyújtási határideje 2022. szeptember 5. napja.

1.3.) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A sérelmezett döntés felperese voltam, így az Abtv. 27. § (2) bekezdés a) pontja alapján közvetlen érintettje a bírói döntésnek.

2.) Abtv. 29. § szerinti indokolás

Jelen pontban hangsúlyozom, hogy nem ténybíráskodást kívánok a Tisztelt Alkotmánybíróságtól, hanem a panasszal érintett döntés Alaptörvénnyel történő összhangjának vizsgálatát és alkotmányos jogaim oltalmazását.

A kérelem alábbi alpontjaiban ismertetem a Fővárosi Törvényszék alaptörvény-ellenes elemeit, mely elemek érdemben befolyásolták a legfőbb bírói szerv döntését. Álláspontom szerint a jogerős határozat az Alaptörvény alábbi rendelkezéseibe ütközik, melyek felsorolása mentén fektetem le az Abtv. 29. § szerinti, alpontokba rendezett indokolást.

- XXVIII. cikkének (1),
- III. cikk (1) bekezdése,
- B. cikk (1) bekezdése
- IV. cikk (4) bekezdése

2.1.) Indokolt bírói döntéshez való jog megsértése

Álláspontom szerint a panasszal érintett végzés ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részjogosítványaként garantált, indokolt bírói döntéshez való joggal. **Kérem, hogy elsődlegesen ezen pont szerint szíveskedjen az Alkotmánybíróság befogadni a panaszomat.**

Jelen pontban is hangsúlyozom, hogy nem a végzés indokolásának tartalmi felülvizsgálatát –„szuperbíráskodást”–, hanem a döntés ezen részének alkotmányossági szempontú vizsgálatát kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságtól.

A Bv. törvény vizsgált időszakban hatályos 10/A. § (1) bekezdése szerint kártalanítás jár az elítéltnak vagy az egyéb jogcímen fogvatartottnak a fogvatartása során a jogszabályban előírt élettér biztosításának hiánya és az ehhez esetlegesen kapcsolódó más, a kínzás, kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód tilalmába ütköző elhelyezési körülmény,

különösen az illemhely elkülönítésének a hiánya, a nem megfelelő szellőztetés, világítás, fűtés vagy rovarirtás (a továbbiakban együtt: alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények) által előidézett sérelem miatt. A kártalanítás minden egyes, az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények között eltöltött nap után jár. A kártalanítás megfizetésére az állam köteles. **Az (1) bekezdésben meghatározott jogcímen további kártérítésnek vagy sérelemdíjnak helye nincs, de az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott jogosult az ezt meghaladó igényét polgári bíróság előtt érvényesíteni.**

Nyilvánvaló, hogy ezen esetben a polgári jog szabályai az irányadók.

A kereseti kérelemben egyértelműen rögzítésre került, hogy azt elsődlegesen a Ptk. 6:564. §, 6:519. § alapján nyújtottam be. Amennyiben a kereset jogalapja vonatkozásában a bíróságnak kételye merült volna fel, úgy a jogi képviselő nélkül eljáró felet a Pp.115. § alapján hiánypótlásra kellett volna felhívnia.

Amennyiben a kereseti kérelem Ptk. 6:564. §, 6:519. § szerinti jogalap megjelölését a bíróság figyelembe vette volna, úgy a kereseti kérelmet köteles lett volna elbírálnia, figyelemmel arra, hogy nem telt le a jogérvényesítésre előírt öt éves határidő.

A bírósági eljárás nem a központi hatalom elvárásainak – esetünkben a bv. kártalanítások ellehetlenítésének- végrehajtó fóruma, hanem a törvényességi felülvizsgálat és a felet megillető hatékony jogvédelem jogorvoslati szakasza.

A panaszolt II. fokú helybenhagyó, illetve az I. fokú helybenhagyott végzés tényyszerűen megsértette az indokolási kötelezettségét, hiányzott mindkét végzésből a kereset alapjául megjelölt, Ptk. kártalanításra vonatkozó szakasza, melyet a fellebbezésemben tényyszerűen előadtam.

Az indokolási kötelezettség hiánya pedig nem eredményezett mást, mint az Alaptörvény IV. cikk (4) bekezdésének a sérelmét, mert a Magyar Állam által elismerten törvénysértő módon korlátozták a szabadságomat, és ezért – az eljárt bíróságok ennek elősegítőjeként - kártalanítást nem fizetett ennek előidézője.

Jelen pontban hangsúlyosan utalok a 3027/2018. (II.06.) AB határozatra, mely szerint a tisztességes eljárás követelményébe értendő a hatékony jogvédelem, önmagában nem elegendő a bírói út formális a fél jogorvoslati kérelmét, legyen az rendes vagy rendkívüli, érdemben szükséges elbírálnia a bíróságnak. Az Emberi Jogok Európai Egyezménye (EJEE) 6. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van arra, hogy ügyét független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja. Ugyanezen pontnál hivatkozok a 3064/2014. (III. 26.) AB határozatban foglaltakra, mely szerint az Alaptörvény megköveteli, hogy a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékony legyen, az ténylegesen érvényesüljön, melynek nem felel meg a törvényszék döntése a már hivatkozott, abszolút és orvosolhatatlan mulasztás okán. Ezen körben hivatkozok továbbá az 20/2017. (VII.18.) AB határozatra, mely rögzítette, hogy „*az a bírói ítélet, mely alapos ok nélkül hagyja figyelmen*

kívül a hatályos jogot, az önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes és nem fér össze a jogállamiság alapelvével.”

A Fővárosi Törvényszék nem egy marginális jogszabályi hivatkozást mulasztott el feltüntetni határozatában, hanem a jogorvoslati kérelem alapjául fekvő egyik leglényegesebb normát, a Ptk. 6:564. §, 6:519. § szakaszait. Indítványozó álláspontja szerint ezen mulasztás nem elegendő az alaptörvényi-szintű jogsérelem megállapításához, úgy kiüresedik és bármely plasztikus kiegészítő tartalommal pótolható az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése.

Az alábbi alkotmányjogi szempontú indokolás alapján a panasszal támadott végzés a bírósági eljáráshoz való jog részjogosítványként garantált, indokolt bírói döntéshez való joggal ellentétes.

Jelen pontban is hangsúlyozom, hogy nem a Kúria ítélete indokolásának tartalmi felülvizsgálatát – „szuperbíráskodást” –, hanem a döntés ezen részének alkotmányossági szempontú vizsgálatát kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságtól.

A 6/2019. (III. 20.) AB határozat alapján a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye, hogy a bíróság *„az eljárásban szereplő felek adott ügy lényegére vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon”*.

Hivatkozok a 3027/2018. (II.06.) AB határozatra, mely szerint a tisztességes eljárás követelményébe értendő a hatékony jogvédelem is, önmagában nem elegendő a bírói út formális biztosítása. –esetünkben a fellebbezés formális elbírálása – a fél jogorvoslati kérelmét, legyen az rendes vagy rendkívüli, érdemben, így a -fellebbezésben lefektetett jogszabályi rendelkezések mentén- szükséges elbírálnia a bíróságnak. A felperesként hivatkozott jogszabályok szerinti döntés-felülvizsgálat egyértelműen tette volna lehetővé a kártalanítást részemre. Ismét hangsúlyozom, hogy a Magyar Állam - képviselőjében ez esetben eljáró BV intézet - elismerte azt, hogy embertelen módon tartott fogva 133 napon keresztül. A fellebbezés elbírálása során a Ptk. 6:564. §, 6:519. § szakaszainak figyelmen kívül hagyása nem marginális, indítványozó szubjektív álláspontja szerinti kifogások, hanem az ügy gerincét képező, annak lényegére ható jogsérelem.

A 18/2019. (VI. 12.) AB határozat szerint az indokolási kötelezettség azt az elvárást támasztja a bírósággal szemben, hogy a döntés indokolásának az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre ki kell terjednie, mert az indokolási kötelezettség teljesítésének elmulasztása folytán sérül az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben foglalt tisztességes eljáráshoz való joga.

A bíróság indokolási kötelezettsége, mint tisztességes bírósági eljárás körében az Alkotmánybíróság gyakorlatának egyik legjelentősebb döntése, az 7/2013. (III. 1.) AB határozat. Ezen döntés szerint az indokolt bírói döntéshez fűződő jog megsértését kizárólag az alapul fekvő egyedi ügy összes körülményeinek vizsgálatát követően lehet megítélni, figyelemmel az Emberi Jogok Európai Bírósága (EJEB) gyakorlatára is. Az Alkotmánybíróság hivatkozott ítélete utal az EJEB egyedi ügyekben meghozott határozataira is, mely alapján az EJEB *„elvi élel mondta ki, hogy a döntéssel szemben feltétlen elvárás,*

hogy a bíróság az ügy lényegi részeit a szükséges alapossággal vizsgálja meg, és erről a vizsgálatáról a határozatának indokolásában is adjon számot. Az EJEB álláspontja szerint nem felel meg az Egyezmény 6. Cikkében foglalt elvárásnak, ha a felülbírálati bírói fórum az alsóbb fokú bíróságnak az ügy lényegi kérdései tekintetében kifejtett érveit további vizsgálat és a vizsgálat indokainak előadása nélkül hagyja helyben.” (Helle v. Finnország, 20772/92.; 1997. december 19.; § 60.; Karakasis v. Görögország, 38194/97.; 2000. október 17.; § 27.; Boldea v. Románia, 19997/02.; 2007. február 15.; § 30.; Tacquet v. Belgium, 926/05.; 2010. november 16.; § 91.; legutóbb megerősítve: Vojtechová v. Szlovákia, 59102/08.; 2012. szeptember 25., § 35.).

A 28/2019. (XI. 4.) AB határozatban is megjelenik, hogy az indokolási kötelezettség teljesítését az Alkotmánybíróság minden ügyre egyedileg vetítve vizsgálja meg. A Fővárosi Törvényszék a sérelmezett döntésben a legjelentősebb jogszabályok körében sem vizsgálta a felülvizsgálati kérelmet, az indokolásra vonatkozó eljárási kötelezettségét abszolút mértékben megsértve, melynek okán a 7/2013. sz. AB határozat szerinti minimális elvárásnak sem tesz eleget.

A 3213/2021. (V.28.) szerint az „Alkotmánybíróság következetes gyakorlata értelmében az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből következik a bíróságok indokolási kötelezettségének követelménye is. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes bírósági eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes bírósági eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon” {lásd 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34], megerősítette: 20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [26]}.

2.2.) Embertelen bánásmód tilalma

Indítványozó ezen pontban, figyelemmel arra, hogy egyértelmű a nemzetközi- és hazai szabályozás, továbbá az érintett BV intézet elismerte, hogy embertelen módon tartott fogva az előzetes letartóztatás során, csupán utalok az Alaptörvényre. Az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdése összhangban az Emberi Jogok Európai Egyezményének 3. cikkével, senkit nem lehet kínzásnak, embertelen, megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek alávetni, valamint szolgátságban tartani. Az Alkotmánybíróság indítványozó ugyanezen vitatott jogra vonatkozóan, de eltérő eljárásban, más bírósági határozat kapcsán már hozott döntést V/172/2020. szám alatt. Ezen visszautasító végzés szerint indítványozónak észlelnie kellett volna, hogy az elhelyezési körülmények miatti panasz a jogszabály szerinti 15 napon belül nem került elbírálásra a BV intézet vezetője által.

Indítványozó többdiplomás, egykori hivatalos személyként, nagycsaládos, budai, várnegyedbeli polgári létből került egyik pillanatról a másikra BV intézetbe, gyilkosok, kábítószer-kereskedők, és más erőszakos, bűnöző személyek közé. (Ugyan az ügghöz szorosan nem kapcsolódik, de a BV fogvatartásom alapját képező 20.B.35/2020/108. számon, I. fokon még mindig folyamatban lévő büntetőügyben -köszönhetően [REDACTED] bíró teljeskörű tényfeltárási tevékenységének- összeomlott a vád, melynek összes tanúja bizonyítottan hamisan vallott a teljes büntetőeljárás eljárás során. Az eljárás I. fokon 2023. év elején várhatóan lezárul, amennyiben a Tisztelt Alkotmánybíróság jelen ügyben szükségesnek tartja, a jelzett bü. számon kérhet tájékoztatást a Gödöllői Bíróságtól.)

A BV intézeten kívülről nem lehetséges azon embertelenséget és szabálytalanságokat sem elképzelni, sem megérteni, sem igazolni, melyek ott érik a fogvatartottakat. (Kezdve onnan, hogy csak az általam megtapasztaltak alapján az igazolt betegségem szerinti gyógyszereket, és diétát nem biztosították, akadályozták a kapcsolattartást, nem továbbítottak szabályszerű küldeményeket, és ezen szabálytalanságokról semmilyen szerv felé nem lehetett eredményesen panaszt tenni, mert a panasz a szabálytalanságot elkövető tiszthez érkezett vissza intézkedésre. A BV-ből történő szabaduláshoz követően röviddel komoly érsebészeti műtétet kellett végrehajtani rajtam az előbb hivatkozott BV szabálytalanságok miatt. Megjegyzem, mindezen szabálytalanságok csak eszkalálódni fognak civil kontroll hiányában.) Annak ténye, hogy nem került határidőben elbírálásra az elhelyezések miatti panaszom - annak átadását hiába is próbálta volna bizonyítani indítványozó - ezen, BV környezetben természetes és általános volt. Itt utalok arra is, hogy a BV-csoport is jelentős késéssel hozta meg döntését, és az érintett nem tehet mást, mint mindezt elfogadja, változtatni úgysem tudott rajta. Ahogy korábbi panaszomban utaltam rá, még a BV-tisztnak átadott iratokról sem kap elismervényt a fogvatartott, így hiába is hivatkozik annak megtörténte, teljesen kiszolgáltatott a BV-nek.

Figyelemmel arra, hogy a BV intézet elismerte az embertelen bánásmódot esetenben és annak alaptörvény-ellenességére vonatkozóan számos EJEB és AB döntés áll rendelkezésre, további indokolást nem rögzít indítványozó.

2.3.) Párhuzamos jogorvoslat kérdése

A panaszolt jogerős végzés szerint felperesnek együttesen kellett volna megindítani két bírósági eljárást a BV Csoport és a PKKB felé, hogy kártalanítási igénye bizonyosan eredményes lehessen.

Az Alaptörvény B. cikk (1) bekezdése szerint Magyarország jogállam, mely jogállamiság egyik alappillére, garanciája a jogbiztonság. A Bszi. 2. § (1) bekezdése alapján a bíróságok a vitássá tett jogról véglegesen döntenek.

Indítványozó álláspontja szerint a sérelmezett indokolás alapjaiban ellentétes az Alaptörvény jogállamisági, jogbiztonságot garantáló rendelkezésével. A jogbiztonság követelményére annak tudatában hivatkozok, hogy az Alaptörvény B. cikk (1) bekezdése ugyan nem egyéni alapjog, ellenben a teljes jogrend gerincét biztosítja, mellyel a jogerős végzés nem mutat egyezőséget, így ezen okból alaptörvény-ellenes.

A bírói utat választó fél alappal bízik abban, hogy adott közhatalmat gyakorló szerv működése kiszámítható és megismerhető. Álláspontom szerint ezen alkotmányos elvárásba nem illeszthető be egy vagylagos-párhuzamos bírósági út. A végzés legnagyobb tévedése, hogy ugyanazon jog érvényesítésére a jogkereső fél egyidejűleg több bírósági eljárást szükséges, hogy megindítson a törvényszék végzése szerint. Ez egyenértékű lenne a bírói út kudarcának elismerésével, azzal, hogy a biztos eredmény érdekében ugyanazon joga iránt egyszerre több bírósági fórumot kell igénybe vennie a félnek.

Az AB 11/1992. AB. határozata szerint a jogállamiság elvének értelmezési körébe vette jogbiztonság követelményét. Ezen AB döntés szerint a jogbiztonság követelménye, „*az államtól és elsősorban a jogalkotótól elvárja, hogy a jog egésze, egyes részterületei, és egyes szabályai is világosak, egyértelműek, hatásukat tekintve kiszámíthatóak és a norma címzettjei számára is előre láthatóak legyenek.*”

Az egyértelműség és a kiszámíthatóság követelménynek nem felel meg, a végzés által deklaráltan, „*ha az egyik bírói fórum elutasít, a másik talán helyt ad*” elv.

Tény, hogy indítványozó a kártalanítási kérelmét adott BV bírói úton határidőben nyújtotta be, tényadat továbbá, hogy a Ptk. kártalanítási igény érvényesítésére nyitvaálló ötéves határidőn belül került benyújtásra a kereseti kérelem, és az is tény, a Magyar Állam elismerte, hogy embertelen módon tartott fogva a hivatkozott BV intézményben, de azóta erre vonatkozóan semmilyen kártalanítást nem kaptam.

3.) Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a személyes adataim – nevem - nyilvánosságra hozatalát mellőzni szíveskedjen.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy jelen panaszomat az abban foglalt kérelemmel egyezően elbírálni szíveskedjen.

Budapest, 2022. november 21.

Tisztelettel:

